

Styrelsen for Fastholdelse og Rekruttering

Anne Hedegaard (aih@ams.dk)

Flemming Frandsen (flf@penst.dk)

24. september 2012

Ældre Sagens høringssvar vedrørende reform af førtidspension og fleksjob, ressourceforløb og rehabiliteringsteams

Ældre Sagen kan tilslutte sig reformens overordnede mål om, at flest mulige skal i arbejde. Det har stor værdi for såvel den enkelte som for samfundet, at også personer med permanent eller midlertidig nedsat arbejdsevne, personer som er ramt af sygdom m.fl. får mulighed for at arbejde, og dermed deltage i det fællesskab, som arbejde også er udtryk for. Men en helt afgørende forudsætning for, at reformen kan nå dette mål er, at man samtidig forbedrer beskæftigelsesmulighederne for personer med nedsat arbejdsevne markant.

Ældre Sagen har følgende hovedsynspunkter på reformen, som en del af Ældre Sagens forslag til ændringer af reformudkastet tager afsæt i, jf. dette høringssvar:

Vedrørende ressourceforløb:

- Støttede ressourceforløb, som er et centralt element i reformen, kan være et fornuftigt alternativ til den eksisterende arbejdsprøvning. Reformen vil i et eller andet omfang kunne understøtte personer med udviklingspotentialer og nedsat arbejdsevne i at stille sig til rådighed for arbejdsmarkedet, hvilket er positivt.
- Det er dog bl.a. afgørende, at:
 - ressourceforløbene afvikles i dialog med den enkelte borger og under hensyntagen til dennes muligheder og livssituation, samt med afsæt i en tryk økonomisk situation for den enkelte.
 - varigheden af de støttede ressourceforløb gøres afhængig af, om der løbende sker en positiv udvikling i den enkeltes arbejdsevne eller ej.
 - der lægges lige stor vægt på muligheder for uddannelse som en vej tilbage til arbejdsmarkedet uafhængig af alder.

Vedrørende fleksjob:

- Det er en altafgørende katalysator for at sikre, at flere med nedsat arbejdsevne gradvist vender tilbage til arbejdsmarkedet, at betydeligt flere arbejdspladser ansætter personer med nedsat arbejdsevne, end de gør i dag. Reformens succes står og falder med i hvilket omfang denne udfordring løftes samtidig.
- Reformen bidrager ikke direkte til, at flere arbejdspladser ansætter flere med nedsat arbejdsevne.
- Ældre Sagen opfordrer til, at reformen suppleres af en omfattende indsats for at få langt flere arbejdspladser – private såvel som offentlige – til at ansætte personer med nedsat arbejdsevne.
- Med reformen foreslås det, at der stilles krav om aktiv jobsøgning til ledige fleksjobvisiterede på linje med kravene til personer på arbejdsløshedsdagpenge, samt at der indføres økonomiske sanktioner overfor ledige fleksjobvisiterede, der ikke lever op til disse krav.
- Betingelserne for at søge job for en person med nedsat arbejdsevne kan af flere grunde ikke uden videre sidestilles med betingelserne for at søge job på normale vilkår:
 - beskæftigelsesmulighederne for ledige med nedsat arbejdsevne er afhængig af hvor rummeligt arbejdsmarkedet er.
 - graden af den enkeltes arbejdsevne er afgørende for mulighederne for job.
- Ældre Sagen foreslår, at de betingelser og krav, der med reformforslaget stilles til ledige fleksjobvisiterede, i højere grad udformes under hensyntagen til denne gruppes særlige udfordringer, herunder:
 - regler om fleksjob skal tilpasses, så langvarig "parkering" af fleksjobvisiterede uden udviklingspotentiale og med lav arbejdsevne forebygges.
 - satsen for ledighedsydelse skal ikke differentieres efter alder.
 - bedre atp dækning for fleksjobvisiterede.

Vedrørende merudgiftsydelse:

- Ældre Sagen foreslår, at aldersgrænsen for merudgiftsydelse ophæves.

Ældre Sagens kommentarer til forslaget om førtidspensionsreform mv.

Vedrørende ressourceforløb

Arbejde er for mange en del af vejen til et bedre liv. Derfor er det særdeles fornuftigt i højere grad at se på udviklingspotentialer hos den enkelte over tid, hvilket er formålet med ressourceforløbene. For en del af målgruppen vil udviklingspotentialer imidlertid selv over tid være begrænset, selvom det ikke er entydigt givet fra ressourceforløbets start. En del mennesker med komplekse problemer, dårligt helbred og nedsat arbejdsevne vil således opleve et ressourceforløb på måske op til fem år som belastende og som et pres af forventninger, de kan have vanskeligt ved at indfri.

Derfor foreslår Ældre Sagen, at det præciseres i reformforslaget, at ressourceforløb med en varighed på mere end to år forudsætter et klart udviklingspotentialer hos den enkelte og tydelige forbedringer af arbejdsevnen undervejs i forløbet.

Rehabiliteringsindsatsen

Det virker hensigtsmæssigt at organisere indsatsen omkring ressourceforløb, fleksjob og førtidspension i tværfaglige rehabiliteringsteams. Derfor er det et fremskridt, at der udpeges en gennemgående og koordinerende sagsbehandler til personer, der skal deltage i ressourceforløb. Mange af de nuværende sager om førtidspension lider under skiftende sagsbehandlere med usammenhængende forløb til følge. Det kan også føre til meget lange sagsbehandlingstider, som i værste fald kan betyde, at borgeren falder for varighedsbegrænsningen i sygedagpengereglerne, og herefter står uden forsørgelsesgrundlag. Det er vigtigt at undgå sådanne tilfælde i det nye system.

Det fremgår af lovforslaget, at kommunerne fremover alene skal benytte lægefaglig rådgivning fra regionen i sager om *ressourceforløb, fleksjob og førtidspension*. Ældre Sagen er enig i behovet for at sikre en sådan mere entydig arbejdsdeling.

Ejerskab til ressourceforløb

Det er et godt udgangspunkt i lovforslaget, at borgeren skal have ejerskab til indsatsen undervejs i ressourceforløbet. Forslaget om, at behandlingen af sager sker på møder, hvor sagsbehandleren og borgeren deltager, kan medvirke hertil. Det kan også fremme ejerskabet til processen, at borgeren via Min Side på Jobnet fremadrettet får adgang til sagsakter og kan følge med i sin sag. Det er her afgørende, at borgeren får adgang til alle sagsakter - såvel fremadrettede som sagsakter, der afspejler historikken i forløbet.

En tredje vej til at sikre borgeren størst mulig ejerskab til forløbet, som der ikke er taget højde for i lovforslaget, er, at man i forløb med behov for lægefaglig rådgivning sikrer borgeren mulighed for en opfølgende konsultation med den lægefaglige rådgiver. En sådan dialog kan medvirke til at afstemme og korrigere vurderinger af borgerens helbredsmæssige muligheder og begrænsninger hos såvel borgeren som hos lægen. Ældre Sagen foreslår, at lovforslaget ændres, så der åbnes op for denne mulighed.

Ressourceforløbsydelsen

Det fremgår af lovforslagets § 68 stk. 2, at ressourceforløbsydelsen udgør et månedligt beløb svarende til kontanthjælp, jf. lovforslagets § 68 stk. 2.

For langt de fleste vil en indkomstnedgang fra først en almindelig lønindkomst til sygedagpenge og herefter fra dagpenge til en ressourceforløbsydelse på niveau med kontanthjælp over en længere årrække lægge et stort pres på privatøkonomien. Man kan blive tvunget til at sælge sin ejerbolig, det kan være svært at finde en billig lejebolig, osv. Det lave niveau for ressourceforløbsydelsen vil således i mange tilfælde lægge et stærkt økonomisk pres på de familier, hvor et medlem rammes af arbejdsulykke, sygdom, eller nedslidning, der gør, at dette familiemedlem ikke er i stand til at fastholde sit job på normale vilkår.

Denne kombination af økonomisk og helbredsmæssigt pres er næppe befordrende for en aktiv medvirken og overskud til at deltage i de ressourceforløb, der sigter mod en hurtig tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

Fra Ældre Sagens synspunkt er en ressourceforløbsydelse på kontanthjælpsniveau ikke forenelig med en central målsætning om at sikre ulykkesramte, syge og nedslidte en rimelig økonomisk tryghed, mens de forsøger at finde vejen tilbage til arbejdsmarkedet. Ældre Sagen forslår derfor, at ressourceforløbsydelsen forhøjes til et niveau svarende til sygedagpengesatsen.

Revalideringsteamets sammensætning

Det fremgår af § 25 a., at revalideringsteamet skal have fokus på beskæftigelses- og uddannelsesmæssige muligheder og at revalideringsteamets sammensætning skal afspejle dette fokus. Det fremgår herunder, at undervisningsområdet skal være repræsenteret i alle sager vedrørende personer under 30 år, mens undervisningsområdet kun skal være repræsenteret ad hoc i sager vedrørende personer, der er fyldt 30 år.

Bevæggrunden for ovennævnte aldersgrænse fremgår ikke af bemærkningerne til lovforslaget. Det er afgørende for Ældre Sagen, at mulighederne for uddannelse, efteruddannelse om omskoling indgår med lige stor vægt i alle ressourceforløb uanset den pågældendes alder. Set i lyset af aftalen om senere tilbagetrækning, der for en stor del af arbejdsstyrken forhøjer den tidligste tilbagetrækningsalder til mellem 65 og 70 år, bør fokus på uddannelse som en vej tilbage til arbejdsmarkedet indgå i alle ressourceforløb med lige stor vægt uanset alder.

Vedrørende fleksjob

Det foreslås i reformforslaget, at personer i fleksjob maksimalt kan få tilskud svarende til ca. 98% af dagpengesatsen, og tilskuddet er fuldt aftrappet ved en samlet lønindkomst på knap 37.000 kr. om måneden.

Den foreslåede ændring af løntilskuddet i fleksjobordningen er en markant sænkning af tilskud til lønninger i det almindelige lønområde.

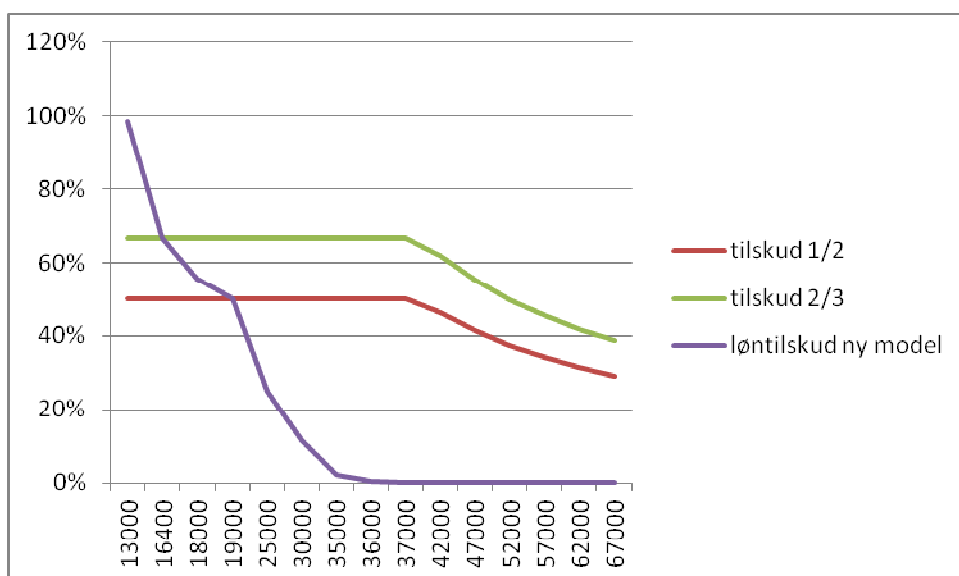

Efter gældende regler betaler arbejdsgiveren afhængigt af arbejdsevne enten 33% eller 50% af en fleksjobansats månedsløn på eksempelvis 25.000. Efter den foreslåede tilskudsmodel skal arbejdsgiveren betale 75% af en månedsløn på 25.000 kr., såfremt en ny person i fleksjob skal opretholde et tilsvarende lønniveau.

Med den foreslåede tilskudsmodel bliver det således vanskeligt for nye personer i fleksjob at opretholde en indkomst på meget mere end ca. 20.000 kr. om måneden, med mindre arbejdsevnen er så stor, at arbejdsgiveren kan dække størstedelen af lønudgifterne.

I den gældende tilskudsordning kompenseres personen i fleksjob og dennes arbejdsgiver efter graden af funktionsnedsættelse. Med den foreslåede tilskudsmodel er det i højere grad arbejdsevne, der kommer til at bestemme graden af compensation i forhold til tidligere indkomst. Kun lønmodtagere med meget lave lønninger (op til 16-19.000 kr. pr. måned) vil efter den foreslåede tilskudsmodel kunne opnå et tilskud, der svarer til de løntilskud, der i dag gives til personer i fleksjob med tilsvarende indkomst, jf. diagrammet nedenfor.

Løntilskud ved fleksjob som andel af månedsløn før skat inkl. Pension og atp

Kilde: Ældre Sagens beregninger på baggrund af aftale om reform af fleksjob og førtidspension og satser fra AMS

Et mål med at ændre tilskudsmodellen er ifølge forslaget, at tilskynde fleksjobansatte til at øge antallet af arbejdstimer. Personer i fleksjob med kroniske lidelser eller livsvarige handicap pga. arbejdsulykker eller nedslidning har imidlertid langt fra altid et udviklingspotentiale for arbejdsevnen, der muliggør en stigende arbejdsevne, og dermed et øget antal arbejdstimer. Det er selvfølgelig godt hvis de har det, og det skal i så fald understøttes. Men de har det bare langt fra altid.

For fleksjobvisiterede tilhørende denne gruppe medfører den foreslåede tilskudsmodel således en permanent lavere levestandard, med mindre arbejdsevnen er så høj, at arbejdsgiveren kan honorere størstedelen af lønudgifterne.

Ældre Sagen foreslår derfor, en justering af tilskudsmodellen så fleksjobvisiterede med kroniske lidelser eller livsvarige handicap, hvor det er åbenlyst, at der ikke er et positivt udviklingspotentiale, skal kunne oppebære løntilskud efter kompensationsprincippet, dvs. efter gældende regler. Ældre Sagen anerkender dog, at der kan være behov for at justere gældende regler, f.eks. i form af et loft over løntilskuddets størrelse.

Forslaget til nye regler for fleksjob indebærer at personer, der skifter fra et fleksjob til et andet, eller ledige fleksjobbere, der får et nyt fleksjob, derved overgår til aflønning efter de nye regler. Det kan for nogle medføre en betydelig lønnedgang – der er derfor brug for lempelige overgangsregler for disse personer, så de får tid til at tilpasse sig de nye regler.

Et andet argument i lovforslaget for at ændre tilskudsmodellen i fleksjobordningen er et ønske om at målrette ordningen til personer med mindst arbejdsevne. Målet er sympatisk, men spørgsmålet er, i hvilket omfang det er realistisk at få denne gruppe ansat i fleksjob?

Af flere undersøgelser (bl.a. Arbejdsmarkedsstyrelsen 2006, Danske Handicaporganisationer 2012, DISCUS 2010) fremgår det, at det især er vanskeligt for fleksjobvisiterede med lav arbejdsevne både at finde og fastholde et fleksjob.

Det fremgår af regeringens plan for disponering af midler fra Fonden for forebyggelse og fastholdelse, at man vil introducere en fleksjobbonus på 25.000 kr. til virksomheder, der ansætter en person i fleksjob i 10 timer pr. uge eller mindre. Det er positivt, men det vides ikke i hvilket omfang en sådan bonus bidrager til at bringe flere fleksjobvisiterede med lav arbejdsevne i varig beskæftigelse.

Af hensyn til især gruppen med meget lav arbejdsevne, som man med reformen påtænker at indsluse i fleksjobordningen, er det vigtigt at forebygge "parkering" i ordningen af personer med lav arbejdsevne uden udviklingspotentiale og uden reelle udsigter til et fleksjob på ledighedsydelse.

Stramning af kriterier for ansættelse i fleksjob

Lovforslaget indebærer, at for at blive ansat i fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, skal det dokumenteres, at den pågældende har været ansat under de sociale kapitler eller på særlige vilkår i mindst 12 måneder.

Som det fremgår senere i dette høringssvar, er det vanskeligt at finde beskæftigelse til en betydelig del af dem, der er visiteret til et fleksjob. Ældre Sagen frygter, at kravet om en forudgående ansættelse på særlige vilkår forud for en ansættelse i et fleksjob på den hidtidige arbejdsplads, vil begrænse beskæftigelsesmulighederne for fleksjobvisiterede mere, end de er i forvejen.

Det er næppe en hensigtsmæssigt, hvis man vil øge udbuddet af job til personer med nedsat arbejdsevne. Derfor foreslår Ældre Sagen, at regeringen indgår i dialog med arbejdsmarkedets parter om, hvad der skal til for i højere grad end i dag at tilvejebringe bedre muligheder for beskæftigelse for personer med nedsat arbejdsevne.

Vedrørende ledighedsydelse

Krav om jobsøgning for ledige fleksjobvisiterede

Hvis helbred og muligheder for at finde job var de samme for en person, der er visiteret til et fleksjob som for en dagpengeledig, så ville det i høj grad give mening at sidestille krav om jobsøgning, kurser, mv. på tværs af de to grupper. Udgangspunktet for at kunne imødekomme sådanne forventninger er imidlertid betydeligt ringere for en person, der er visiteret til et fleksjob, end for en dagpengeledig.

Det er på forhånd givet, at arbejdsevnen skal være væsentligt nedsat for at kunne blive visiteret til et fleksjob, hvorfor det helbredsmæssige udgangspunkt pr. definition er betydeligt ringere blandt ledige fleksjobvisiterede end blandt dagpengeledige. Derudover er det helbredsmæssige udgangspunkt vurderet som arbejdsevne endvidere betydeligt lavere blandt personer på ledighedsydelse end blandt personer i fleksjob, jf. de ovenfor refererede undersøgelser.

Parallelt hermed er ressourcer til at søge job og deltage i beskæftigelsesfremmende foranstaltninger betydeligt lavere blandt ledige fleksjobvisiterede. Og parallelt hermed er mulighederne for at finde beskæftigelse samtidig betydeligt ringere blandt ledige fleksjobvisiterede end blandt dagpengeledige, jf. nedenfor.

På det grundlag bør det overvejes over hvor lang en tidshorisont en person med nedsat arbejdsevne skal kunne fastholdes på ledighedsydelse med krav om aktiv jobsøgning og deltagelse i beskæftigelsesfremmende aktiviteter. Ældre Sagen støtter, at der stilles krav til gruppen, men disse krav må nødvendigvis afspejle gruppens særlige udfordringer og livssituation, jf. nærmere side 8.

Muligheder for job blandt ledige fleksjobvisiterede

d. 12.9 2012 viser tal fra Jobnet og Danmarks Statistik følgende om jobsituationen for fleksjobvisiterede:

- På landsplan er der opslået 18 ledige fleksjobstillinger på 13.149 ledige fleksjobvisiterede – svarende til et ledigt fleksjob pr. 730 ledige fleksjobvisiterede opgjort som fuldtidspersoner.
- På landsplan er der opslået 7.574 ledige stillinger til 177.000 ledige på almindelig betingelser – svarende til et ledigt job for hver gang der er 24 ledige på almindelige betingelser opgjort som fuldtidspersoner.

Den meget vanskelige jobsituation for ledige fleksjobvisiterede afspejler sig parallelt i et markant højere ledighedsniveau blandt fleksjobvisiterede sammenlignet med ledigheden i arbejdsstyrken generelt.

Ledighedsniveauet blandt fleksjobvisiterede er således omkring tre gange så højt som bruttoledigheden i arbejdsstyrken generelt:

- Ledigheden blandt fleksjobvisiterede i første kvartal 2012 svarer ifølge Ældre Sagens beregninger til et niveau omkring 20,0%¹
- Bruttoledigheden i arbejdsstyrken i første kvartal 2012 er 6,8%²

I 19 af landets kommuner er situationen særlig vanskelig. Her er mere end hver 4. fleksjobvisiteret uden job. En af disse kommuner er Halsnæs Kommune, hvor 38% af de fleksjobvisiterede mangler et job i første kvartal 2012 (kilde: Danmarks Statistik AUK01 og egne beregninger).

Hvis det kun i et meget lille omfang kan lade sig gøre for personer med helt lav arbejdsevne (eksempelvis under 12 timer pr. uge) og uden udviklingspotentiale at finde et fleksjob, er der risiko for, at selv meget langvarige intensive jobsøgningsforløb ikke bærer frugt. I sådanne situationer vil krav om aktiv jobsøgning og deltagelse i beskæftigelsesfremmende aktiviteter over en meget lang periode gradvist opleves som mere og mere meningsløse for mange.

Det fremgår af reformudkastet, at *"hvis arbejdsevnen ikke vurderes til at kunne forbedres og den pågældende kun kan arbejde få timer om ugen, at så skal kommunen vurdere, om der skal indledes en sag om førtidspension"*.

Men henblik på at forebygge "parkering" af personer med lav arbejdsevne på ledighedsydelse foreslår Ældre Sagen med henvisning til ovenstående, at overvejelsen om førtidspension knyttes til varigheden af perioden på ledighedsydelse og potentialet fremadrettet for at kunne komme i job:

"hvis arbejdsevnen ikke vurderes til at kunne forbedres og der kun er ringe udsigter til, at den pågældende på et tidspunkt kan få ansættelse i et fleksjob efter to år på ledighedsydelse, så skal kommunen vurdere, om der skal indledes en sag om førtidspension"

Udbud af fleksjob

Det er helt afgørende for at nå reformens mål om, at få flere med nedsat arbejdsevne tilbage til et aktivt liv på arbejdsmarkedet, at vi får et rummeligt arbejdsmarked, der understøtter processen ved at ansætte flere med nedsat arbejdsevne. Og det er især afgørende, når det samtidig er en af ambitionerne at udvide målgruppen for fleksjob.

Det fremgår imidlertid helt tydeligt af de ovennævnte ledighedstal for gruppen af fleksjobvisiterede, at det er vanskeligt for en betydelig del af de fleksjobvisiterede at finde arbejde.

Når man med reformen vil skærpe forpligtelsen til aktivt at søge arbejde blandt de fleksjobvisiterede, er man således nødt til samtidig at tilvejebringe betydeligt bedre muligheder for at finde beskæftigelse for denne gruppe.

¹ . Kilde: Danmarks Statistik AUK01 og egne beregninger. Ledigheden blandt fleksjobvisiterede kan skønsmæssigt opgøres som antal på ledighedsydelse (fuldtidspersoner) i forhold til antal på ledighedsydelse eller i fleksjob (fuldtidspersoner), men rummer den fejkilde, at personer kan oppebærer ledighedsydelse samtidig med ferie og sygdom.

² Bruttoledige som andel af arbejdsstyrken (fuldtidspersoner) Kilde: Danmarks Statistik AUK01

Udover midler til op til 1.400 virksomheder pr. år, der ansætter en person i fleksjob i 10 timer pr. uge eller mindre i seks måneder, er der imidlertid intet i reformpakken, der understøtter bedre muligheder for beskæftigelse for personer med nedsat arbejdsevne. Tværtimod foreslås ændringer, der kan medvirke til at gøre det vanskeligere for personer med nedsat arbejdsevne at finde job, jfr. nedenfor.

Kommunernes medvirken til at finde job

Kommunernes pligt til at tilbyde fleksjob til personer, der er visiteret til ordningen foreslås afskaffet i reformforslaget. Der er ikke redegjort for det hensigtsmæssige i at afskaffe denne pligt, og det virker som et skridt i den forkerte retning, når formålet samtidig er, at gøre fleksjobordningen tilgængelig for personer med meget lav arbejdsevne – det vil sige udvide målgruppen.

Ældre Sagen foreslår, at kommunens forpligtelse til at tilbyde et fleksjob fastholdes og præciseres:

” Kommunen har pligt til at tilbyde den pågældende et fleksjob, hvis det ikke er lykkedes at finde anden beskæftigelse indenfor 24 måneder efter den pågældende blev visiteret til et fleksjob.”

Dette kan være en betydelig udfordring for kommunerne. Men i det omfang arbejdsmarkedet generelt gøres mere rummeligt, og flere virksomheder ansætter medarbejdere med nedsat arbejdsevne, vil det lette opgaven.

Ledighedsydelse efter fleksydelsesalderen

Det fremgår af lovforslaget, at ledige fleksjobvisiterede, der har nået varighedsbegrænsningen ved fleksydelsesalderen, fremadrettet skal kunne modtage ledighedsydelse svarende til ca. 60 pct. af højeste dagpengesats frem til folkepensionsalderen, eller til de overgår til fleksydelse.

Ældre Sagen støtter en ophævelse af denne varighedsbegrænsning, der udgør et stort problem for personer på ledighedsydelse, der i dag runder 60 års alderen uden adgang til fleksydelse. Ældre Sagen er dog af den opfattelse, at fleksydelsesalderen i sig selv ikke kan begrunde en satsreduktion fra 89% til 60% af højeste dagpengesats, eftersom kravene om at være aktivt jobsøgende og deltage i beskæftigelsesfremmende aktiviteter er de samme uanset alder. Ældre Sagen foreslår derfor, at man fastholder satsen for ledighedsydelsen på 89% af højeste dagpengesats uanset alder.

Som minimum bør lovforslaget tage højde for, at der også blandt ledige fleksjobvisiterede, der har nået fleksjobalderen, kan være personer, som har forsørgerpligt og derfor bør have ledighedsydelse i forhold hertil.

Refusionssatser - den aktive beskæftigelsesindsats

Det fremgår ikke af lovforslaget hvilke kommunale refusionssatser, der skal knyttes til ressourceforløbsydelsen. Det er nærliggende, at refusionssatserne for ressourceforløbsydelsen kommer til at svare til satserne for kontanthjælp. Ældre Sagen foreslår, at refusionsstrukturen omkring den aktive beskæftigelsesindsats tages op til

fornyset overvejelse med henblik på i størst mulig omfang at understøtte en hensigtsmæssig indsats ude i kommunerne. Man kunne eksempelvis forestille sig, at refusionssatserne kædes sammen med varigheden af den enkeltes ophold på ledighedsydelse eller ressourceforløbsydelse, således at refusionen til kommunen nedsættes jo længere opholdet på ydelsen er. Det vil give kommunen et styrket økonomisk incitament til at hjælpe langtidsledige med nedsat arbejdsevne videre i systemet.

Vedrørende merudgiftsydelser (ydelse til kompensation af handicap- og sygdomsbetingede udgifter)

Det fremgår af lovforslaget, at merudgiftsydelse fremadrettet udmåles på baggrund af de sandsynliggjorte merudgifter med henblik på at skabe større sammenhæng mellem de faktiske merudgifter og den udbetalte ydelse. Ældre Sagen tilslutter sig dette forslag, men foreslår i forlængelse heraf, at man ophæver aldersgrænsen for merudgiftsydelse, således at ydelsen ikke længere falder bort ved overgang til folkepension.

De udgifter, en person har på baggrund af sit handicap, vedbliver at være udgifter, selvom personen er nået folkepensionsalderen, medmindre der er tale om specifikt arbejdsrelaterede udgifter og den pågældende ophører med at arbejde efter pensionsalderen. Med den foreslåede modernisering af merudgiftsydelsen bliver det imidlertid i højere grad mulighed for at tage højde for sådanne ændringer.

Ændringer af pensionsbidrag

Fleksjob og ATP-bidrag

Den foreslåede ændring af flexjob-ordningen vil for de fleste lønmodtagere betyde en reduktion af deres pensionsopsparing, fordi bidrag til en arbejdsmarkedspension hidtil er beregnet efter samme regler som for andre ansatte, mens arbejdsgiveren efter de foreslåede regler kun indbetaler pensionsbidrag for det antal timer, den ansatte modtager løn fra virksomheden.

Som – delvis - kompensation herfor foreslås det i lovforslaget, at den der er ansat i flexjob selv skal betale et ekstra bidrag til ATP på 5% af kommunens løntilskud, dog maksimalt 500 kr. pr. måned. Herudover skal kommunen betale 2/3 ATP-bidrag, men kun af den almindelige A-sats, der er væsentlig under 500 kr. pr. måned. (Arbejdsgiverens andel af ATP-bidraget for en fuldtidsbeskæftiget er 180 kr. pr. måned i 2012, mens den ansatte betaler 90 kr. pr. måned).

Ældre Sagen foreslår alternativt, at arbejdsgiverne - det vil i dette tilfælde sige kommunen - betaler 2/3 af ATP-bidraget – uanset dets størrelse. Det er den fordeling, der gælder i alle andre situationer, hvor ATP-bidraget er lovpligtigt. Det gælder for lønmodtagere, det gælder for dagpengemodtagere og det gælder for førtidspensionister. Ældre Sagen finder det rimeligt, at der skal gælde samme regler som for fx supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister, hvor staten betaler 2/3 af bidraget.

For mange personer i fleksjob vil samspillet mellem skatteregler og modregning i sociale ydelser i øvrigt betyde, at det ikke kan betale sig at spare op i en pensionsordning med løbende udbetaling. Derfor bør ATP-bidraget ikke være

obligatorisk, hvis det hovedsagelig finansieres af den, der er ansat i fleksjob. Desuden bør det efter Ældre Sagen opfattelse overvejes, om den ansatte skal have mulighed for i stedet at indbetale bidraget på op til 500 kr. pr. måned til den arbejdsmarkedspension, hvor personens arbejdsgiver indbetaler pensionsbidrag.

Ændring af SUPP (supplerende førtidspension for førtidspensionister)

Ældre Sagen finder som udgangspunkt den foreslåede ændring af SUPP hensigtsmæssig.

Efter Ældre Sagens opfattelse er det dog ikke korrekt, når det i bemærkningerne til lovforslaget anføres, at "pensionisten kan frit vælge pensionselskab til at administrere ordningen."

Udover ATP er der kun ganske få arbejdsmarkedspensionsselskaber – først og fremmest Pension Danmark – der tager mod indbetaling til supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister, og så vidt Ældre Sagen er orienteret, forudsætter disse selskaber, at man i forvejen har en pensionsordning i selskabet.

Langt hovedparten af landets lønmodtagere og formodentlig alle selvstændige har således ikke andre muligheder for at indbetale til SUPP end ATP, hvis de bliver tilkendt førtidspension.

På den baggrund finder Ældre Sagen, at det giver god mening at tilpasse ordningen til de ændringer, der er sket i ATP, således at SUPP'en fortsat er en ordning, der kan administreres med lave omkostninger, og sikrer en livsvarig pension. Ældre Sagen kan ligeledes tilslutte sig, at udbetalingen ved død aftrappes gradvist fra folkepensionsalderen, ligesom det er tilfældet i ATP-ordningen.

Ældre Sagen finder, at lovforslaget bør beskrive hvilke principper der vil blive lagt til grund for fastsættelsen af den rente, der skal anvendes ved forrentningen af indbetalte bidrag, jf. det foreslåede § 33 c stk. 7.

Venlig hilsen

Adm. direktør
Bjarne Hastrup